

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH					
Zbor/dátum	1	8	15	22	29
Trnava	K. Badinský	K. Badinský	B. Soós	D. Dubovský	K. Badinský
Sereď	-	F. Varga	K. Badinský	P. Mihailowsk	V Piešťanoch
Piešťany	-	M. Kern	P. Mihailowsk	K. Badinský	P. Čík

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA		MIESTO	ČAS
Štvrtok	Modlitebné stretnutie	on line	19:00 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:00 hod.
Piatok	Študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:00 hod.
Sobota:	Sobotná škola		09:00 hod.
	Kázanie z Božieho slova		10:45 hod.
	Popoludňajšia pobožnosť		14:00 hod.

(pokračovanie zo s. 3) Pán ďalej hovorí: „Ja ustanovím svoju zmluvu s tebou a poznáš, že ja som Hospodin, aby si sa rozpomenula a zahanbila, aby si už viac neotvárala ústa pre svoju potupu, keď ti odpustím všetko, čo si popáchala, znie výrok Hospodina, Pána“ (Ez 16,62.63). Potom už nikdy nebudeme vychvaľovať seba, lebo pochopíme, že potrebnú povahovú úroveň môžeme dosiahnuť len v Kristovi. Vyznáme s apoštolom: „Viem totiž, že vo mne, teda v mojom ľudskom tele, neprebýva dobré“ (Rim 7,18). „Ale ja v žiadnom prípade sa nechcem chváliť ničím, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista, prostredníctvom ktorého je svet pre mňa ukrižovaný, a ja pre svet“ (Gal 6,14). (EGW)

NARODENINY:

„Nadej sa na Hospodina a čiň dobré; bývaj v zemi a živ sa spravodlivo. Kochaj sa v Hospodinovi, a dá ti žiadosti tvojho srdca..“ (Žalm 37,3-4)

Trnava		Sereď
2. Leonard Kolena	9. Patrik Mikulka	24. Helenka Moskaľová
8. Mária Dananaiová	10. Katka Kabová	

KONTAKTY:	BOHOSLUŽBY:	DOP	POPOLUD.
Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk			9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk			9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk			9:30
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com			

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

NOVEMBER 2025

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

Farizej a mýtnik

„Tým, čo boli presvedčení, že sú spravodliví a ostatnými pohrdali, povedal toto podobenstvo: „Dvaja muži vošli do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik. Farizej stál a takto sa v duchu modlil: ‚Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodliví, cudzoložníci alebo ako tento mýtnik.‘ Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo získam. Mýtnik však stál v diaľke a neodvážil sa ani len oči zdvihnúť k nebu, bil sa do prs a hovoril: ‚Bože, buď milostivý mne hriešnemu.‘ Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a tamten nie. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“ (Luk 18,9-14)

(pokračovanie z októbrového čísla)

[Kto ti dáva silu ísť ďalej?](#)

Kristus obetoval svoj život, aby vykúpil Božie dedičstvo a aby ľuďom dal novú príležitosť. „Preto môže aj dokonale spasť tých, ktorí skrze neho prichádzajú k Bohu, lebo žije neustále, aby sa za nich prihovárал“ (Žid 7,25). Prihovárал sa za stratené ľudstvo svojím bezhriešnym životom, dokonalou poslušnosťou i smrťou na golgotskom kríži. Spasiteľ ako náš Obhajca sa dnes za nás nielen prihovára, ale ako víťaz si aj robí na nás nárok. Priniesol dokonalú obeť a teraz ako náš Obhajca pokračuje v diele záchrany, ktoré začal. Dvíha pred Otcom kadidelnicu naplnenú svojimi dokonalými zásluhami, ako aj modlitbami, vyznaniami a vďačnosťou veriaceho ľudu. Tie potom prichádzajú k Božiemu trónu so spravodlivosťou Ježiša Krista ako príjemnou vôňou kadidla. Otec túto obeť prijíma a odpúšťa ľuďom všetky ich prestúpenia.

Kristus prijal úlohu, že nás bude zastupovať a že sa zaručí za nás. Nikoho neprehliada. Nemohol hľadiť na to, ako je ľudské pokolenie vydané napospas večnej smrti, preto obetoval svoj život, aby ho zachránil. S láskou a súcitom hľadá na každého, kto si uvedomuje, že sa sám nezachráni. On pozdvihne každého, kto k nemu volá o pomoc. Celým svojím dielom otvoril nekonečný zdroj mravnej sily a

dnes nám ju ochotne ponúka. Pretože nás miluje, smieme mu vyznať svoje previnenia a nedostatky. Každý jeho pohľad a každé jeho slovo upevňuje našu dôveru. Kristus stvára a mení našu povahu podľa svojej vôle.

Akékoľvek úsilie satana nepremôže človeka, ktorý sa s dôverou odovzdal Kristovi. „Ustatému dáva silu a rozhojňuje moc bezvládneho“ (Iz 40,29).

Dôležitosť vyznávania hriechov

„Ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávosti“ (1Ján 1,9). Pán hovorí: „Len poznaj svoju vinu, že si sa spreneverila Hospodinovi, svojmu Bohu“ (Jer 3,13). „Potom vás pokropím čistou vodou a budete očistení od všetkých svojich poskvín i od všetkých modiel vás očistím“ (Ez 36,25). Skôr ako dosiahneme odpustenie a prijmemo pokoj, musíme skúmať a spoznať sami seba. Toto poznanie nás privedie k pokore. Farizej z podobenstva si neuvedomoval nijaký hriech. Pôsobenie Ducha Svätého naňho bolo márne. Srdce si obrnil vlastnou spravodlivosťou, ktorou neprenikli ani ostré a cielené šípy Božej pravdy. Kristus môže zachrániť len toho, kto uznáva, že je hriešny. Kristus povedal o sebe: „Poslal ma oznámiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť“ (Luk 4,18). „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí“ (Luk 5,31). Musíme dôkladne poznať svoj skutočný stav, inak nepocítíme potrebu Kristovej pomoci. Ak nepochopíme, že sme ohrození, nebudeme hľadať bezpečný úkryt. Kým neokúsime bolesť svojich rán, netúžime po uzdravení.

Ako poznať vlastnú hriešnosť?

Ježiš prikázal Jánovi napísať: „Hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý. Radím ti: Kúp si odo mňa zlato prepálené ohňom, aby si zbohatol i biele rúcho, aby si sa zaodel a aby sa neukazovala hanba tvojej nahoty; kúp si i masť na pomazanie očí, aby si videl“ (Zj 3,17.18). Zlato prepálené ohňom je viera, ktorá sa prejavuje láskou. Len ona nás povedie, aby sme žili podľa Božej vôle. Môžeme byť činní a v práci sa aj vysiliť, ale bez lásky, akú má v srdci Kristus, nebudeme nikdy uznaní za členov nebeskej rodiny.

Nikto nie je dosť spôsobilý na to, aby sám od seba poznal vlastné nedostatky. „Srdce je klamné nadovšetko a zradné je, kto sa v ňom vyzná?“ (Jer 17,9) Človek môže ústami prejavovať pokoru, o ktorej srdce nič nevie. Kým Bohu vyznávame svoju bezmocnosť, naše srdce môže klamne predstierať pokoru a spoliehať sa na vlastnú spravodlivosť. Správne sa poznať môžeme iba pri pohľade na Krista. Ľudia si veľa myslia o sebe, lebo Ho nepoznajú. Svoju veľkú úbohosť a bezmocnosť si uvedomujú len pri uvažovaní o Kristovej čistote a dokonalosti. Vtedy chápeme, že v rúchu vlastnej spravodlivosti sme tak beznádejne stratení ako všetci ostatní

hriešnici. Poznáme, že spasenie nám nezabezpečí naša dobrota, ale iba nekonečná Božia milosť.

Vypočutie modlitby

Modlitba mýtnika bola vypočutá, pretože vyjadrovala mieru jeho závislosti od Všemohúceho. Okrem hanby nevidel na sebe nič dobré. Tak sa má na seba dívať každý, kto hľadá Boha. Kajúcny hriešnik sa má vierou zrieknuť falošnej sebadôvery a chopiť sa Božej moci.

Nijaké formálne náboženstvo nenahradí jednoduchú vieru a bezvýhradnú oddanosť Bohu. Sebeckta sa nikto nezbaví vlastnou silou. My môžeme len súhlasiť, aby toto dielo v nás vykonal Kristus. Potom budeme prosiť: Zachráň ma, Pane, aj napriek mojej slabosti a sebecktu. Vezmi si moje srdce, lebo sám ti ho neviem odovzdať. Patrí tebe. Očisť ho a udržuj ho v čistote, pretože ja to nedokážem. Stvárňuj ma, pretvor ma a povznies do čistého prostredia, aby mojím vnútrom mohol pretekať prúd tvojej lásky.

Čím bližšie prichádzame ku Kristovi a čím lepšie poznávame čistotu jeho povahy, tým lepšie chápeme závažnosť hriechu a tým menej sa budeme vyvyšovať. Ľudia, ktorých Boh považuje za svätých, nedávajú na obdiv vlastnú dobrotu. Apoštol Peter sa stal verným služobníkom Ježiša Krista. Pán ho poctil veľkým poznaním pravdy a potrebnou duchovnou silou. Významne sa podieľal na budovaní kresťanskej cirkvi. Nikdy však nezabudol na tiesnivý zážitok svojho pokorenia. Aj keď mu Boh jeho hriech odpustil, Peter vedel, že povahový nedostatok, ktorý ho doviedol k pádu, odstránila len milosť Ježiša Krista. Nenachádzal v sebe nič, čím by sa mohol vychvaľovať.

Nehrajme túto falošnú hru

Nikto z apoštolov a prorokov netvrdil, že nemá hriech. Tí, ktorí žili s Bohom v najužšom priateľstve, ktorí by radšej obetovali život, než aby vedome zhrešili, ľudia s veľkým poznaním Božej pravdy a obdarení potrebnou duchovnou mocou, ochotne vyznávali, že sú hriešni. Nedôverovali sebe, netvrdili, že sú spravodliví, ale bezvýhradne sa spoliehali na spravodlivosť Ježiša Krista. Tak je to s každým, kto prijal Spasiteľa.

Každým ďalším krokom v kresťanskom živote sa prehĺbuje aj naše pokánie. Všetkým, ktorým Pán odpustil hriechy a ktorých prijal medzi svoj ľud, vraví: „Rozpomeniete sa na zlé spôsoby svojho života a na svoje skutky, ktoré neboli dobré, a pocítite ošklivosť sami pred sebou pre svoje previnenia a pre svoje ohavnosti“ (Ez 36,31). (pokračovanie na s. 4)